

kos (Hollósy Kornélia fia) egymaga 10 ezer K-t adományozott az alaphoz. Építette Kardos Samu mérnök és Kővecs, makói építész. Az épület 200 négyzetméter területű, a nézőtér 156 négyzetméter területen fekszik. Van benne: 14 földszinti és 14 emeleti páholy, 60 erkélyszék, 157 támlásszék, 120 karzati ülő, 120 földszinti és 250 karzati állóhely. Az előcsarnokot Hollósy Kornélia szobra díszíti, mely Telcs Ede alkotása. A megnyitóelőadás műsora: 1. Ünnepi nyitány. 2. Prolog, írta Várad Antal, szavalta Zilahy Gyula. 3. Arday Blanka: Muzsa bevonulása. (Csécsy Imre költeménye.) 4. »Cigánybáró« részlete. 5. »Csikós« részlete és 6. »Hunyadi László« opera részlete. A Hollósy Kornélia-színház megnyitásával Makó színházi jelentősége emelkedett s mint jó nyári állomás a keresettebbek közé tartozik. A makói színügypártoló egyesület 1902. augusztus havában alakult meg. A makói Színügyi Bizottság: (Elnök: üresedésben. (1930.). Alelnök: Hervay István, ny. alispán. Pénztárnok: Tóth Imre, ny. főszámtanácsos. Ügyész: dr. Bán Zsigmond, ny. v. főügyész. Titkár: Ring Béla, vármegyei aljegyző. Tagok: Tarnay Ivor, alispán, Vajda Jenő vm. főjegyző, Vértán Endre vm. főjegyző, dr. Nikelszky Jenő polgármester, Tarnay Ákos vm. ár. elnök, dr. Demkó Pál kir. közjegyző, dr. Diósszilágyi Sámuel kórházi főorvos, Jaczkó Emil malomigazgató, dr. Espersit János ügyvéd, Károlyi Mihály kereskedő.

Makrai Dénes, színész, sz. 1866-ban, Istensegits bukovinai magyar községben, megh. 1910. dec. 9-én, Kolozsvárt. Szegény csángó-székely családból származott s mint jó eszű, szorgalmas gyermeket a tanítója hozta fel Istensegitsből Kolozsvárra, ahol az unitárius kollégium egyik legjelesebb bentlakó diákja lett. Már mint tanuló is sokat járt a színházba, az érettségi vizsga után pedig maga is felcsapott színésznek. Eleinte csak a kórust fujta, majd apró szerepeket játszott. Néhány évi ittléte után E. Kovács Gyula (L. o.) tanácsára elszerződött kisebb városokba, nagyobb szerepekre, hogy routint szerezzen. A kisebb városok színpadjairól megerősödve, Szegedre, majd Debrecenbe került s onnan — mint teljesen kiforrott szí-

nész — vissza Kolozsvárra. Rendkívül érdekes és sajátos egyéniség volt. Istenadta humorába némi szomorkás elem vegyült s ez adott szerepeinek sajátos jelleget. Komikus volt, de a nemesebb fajtából való, mert lélekkel játszott s éppen azért nem közönséges hatással. A közönség szerette, becézte, igazgatója pedig kétízben is klimatikus helyre vitte a tüdőbeteg művészt, aki — ha javultan is érkezett vissza — mégis áldozata lett e pusztító betegségnek. Szüleihez s szülőföldjéhez holtá napjái ragaszkodott s ha csak szerét tehetette, minden nyáron hazalátogatott a kis bukovinai magyar faluba. Játszott mindenféle szerepet, kicsit, nagyot, de a kicsiből is nagyot tudott csinálni. Kitűnő szerepei voltak: Mujkó cigány (Gül Baba), Kátza (A bor), Palóc (Ocskay brigadéros), Örmester (Tatárjárás), Kilényi Dávid (Dérnyé ifiasszony), Rettegi Fridolin (Szabin nők elrablása), Pomponius (Bob herceg), stb. Koporsója felett dr. Janovics Jenő és Hetényi Elemér mondtak búcsúbeszédet. — Neje: Sárosi Aranka, színésznő, sz. 1872. aug. 20-án, Budán. Színpadra lépett 1887. okt. 1-én. Makrai Dénessel 1894. jún. 17-én lépett házasságra. 1922. szept. 1-én nyugdíjba ment. A színpadon nem tudott nagyobb jelentőségre jutni, de hű feleség volt és odaadó ápolója nagy beteg urának. (Pataki József.)

Makray László, zeneszerző, sz. 1858-ban, megh. 1915. okt. 19-én, Felpesteszen (Hunyad m.). Fiatal korában Liszt Ferencnek volt a tanítványa. »Bor vitéz« c. alatt írt egy operát. Drámai munkája: »Egy bűn története«. Előadták Kolozsvárt, 1889. december közepén. Számos dala jelent meg (német és olasz szöveggel is). Később Budapesten »Euterpe« cégű zene-műkereskedést nyitott és ugyanezen a címen zenés-lapot adott ki, de mindkettő csakhamar megszűnt. Róla írta könyvét Kolozsvárott Barabás Ábel dr.: »Renaissance a dalköltészetben«. Budapest, 1904.

Makrancos hölgy, vj. 5 felv., írta Shakespeare. 1.) Előszőr »Második Gaszner, vagyis a' megzabolázott feleség« cím alatt fordította Kóréh Zsigmond. Bem. Kolozsvárt, 1800., Szegeden 1803. szept. 27., Pesten 1807. júl. 3. 2) »A megszelidített